

ביותר, ועורכי הדין דרשו לגזור על הנאשמים עונשי מאסר כבדים בעוון השמצתו ובזיונו של דוד ילין.

כעבור ימים מספר קבלו השניים הזמנה להופיע בפני בית המשפט, אך הם קבלו את הדבר בשלוות נפש מדהימה.

הגיע יום המשפט...

השניים הגיעו אל בית המשפט. לתדהמת כל הנוכחים הופיע רבי יוסף קדיש באולם בית המשפט כשהוא מעוטף בטליתו ומעוטר בתפילין. לשאלת השופט מדוע ההין לבוא לבית המשפט בלבוש זה, ענה הוא בתום: "הבנתי מכתב האישום כי ככל הנראה צפוי אני לשבת במאסר, ולכן התעטרתי בטלית ובתפילין כי עז חפצי שיהיו עמי בעת שבתי מאחורי סורג ובריח!".

דוד ילין החל לשטוח את טענותיו. השופט התורכי ישב בכסאו והאזין לטענותיו. משסיים הלה את דבריו, פנה השופט במבט חמור סבר אל השניים ושאלם באם יש להם מה לומר להגנתם. רבי יוסף קדיש קם ממקומו ואמר: "אינני יודע על מה המהומה נכנסנו לביתו של התובע, וראינוהו יושב על שלחן מוקף בילדות ונערות. היתכן דבר מעין זה תחת שלטונו של הסולטן ירום הודו... סלקנו את הנערות לבתיהן, ועזבנו את המקום".

מששמע השופט התורכי כי מדובר על פירצה בגדרי הצניעות - עליה הקפיד החוק התורכי - שיחרר הוא את השניים, ואילו על ילין הטיל קנס כבד... קמג

*

במערכה הגדולה שקיימו בני הישוב הישן נגד הקמת "משרד הרבנות הראשית" שהיוה את הגושפנקא ה"הלכתית", כביכול, של הועד הלאומי

קמג. מפי בנו רבי משה לייב ז"ל.

ב"ח פה עוה"ק ירושלים תובכ"א.

לכבוד הרבנים הנכבדים חסנהלים, ת"ת וישיבת עין היים
ה"ץ וטאר ת"ת וישיבות שכעוה"ק ירושלים ת"ז.

אנחנו הח"ס אנשי הברה אגודת הקודש, הן כאשר ראנו
במכתב עתי היזכי היוצא פה, וכן בא השמעה לאונינו אשר
ברעחכם בעת לעשות שנויים בעניני חנוך הישן להשתלם במעלות
הסתדרות, גם זאת ידענו כי עכשיו טוב לא השאלו ענת
הזקנים נשיאי ארצנו הקדושה, הלא הם הרבנים הנאונים מן ר'
יצחק ידובי דיסקין ופרן סוהר"ה זאנענפעלד שליט"א ודעת
הכר"צ של מקהלות אשכנזים ת"ז, יען כי לפי דעתכם יש לכם
אילן גדול לסבון עלי"ה, (ת"ה הרב א"י קוק) על כן החאספנו חיום
כאסיפה אחת ובאנו במחאה גלו' לפניכם בכל חוקף ועוז שנם
מעתה והלאה, השמרו לכם ואיסור גדול הוא לשנות את בניע
סחחנך הישן אשר נהנו אבותנו הקדושים סאו וסקרם, ובפרט,
בענין הפרצה של השפה העבריה החדשה, הן בשעת הלימוד והן
בשעת הכתיבה ודחשכו' אל תמשו לשון אמכם הישנה, וכן
נהישיבת של בחורי דמר חהרוזו שלא העשו שום שנוי בלל וכלל
כלתי שאלת הרבנים הנאונים ת"ז הנ"ל.

וכ"ז באוה"ה יום ז'ך תשרי שנת החוק כמסר אל חר"ה לפ"ק.

נאום אברהם אלי' בארנשטיין	נאום ברוך מעלדנבראד
נאום ישראל סעמניצער	נאום יודא צבי ארלער
נאום אברהם שמש הלוי קאצינעלינבוין	נאום יצחק שלמה בלוי
נאום מרדכי דוב פרידמאן	נאום בנימין חכהן
נאום אליסלך ליכטענשטיין	נאום נתן זוגריל ווייסמאן
נאום שלמה זלמן רונברג	נאום פנחס כהנר"י ז"ל עפשטיין
נאום מאיר אייכלער	נאום מנחם בן ציון
נאום יודא פרידמאן	נאום שמעון זיים
נאום שמואל מנ"ל שפיצער	נאום עקיבא פרוש
נאום שמואל הלל שיינקער	נאום אהרן אברהם סלאסקין
נאום יהושע יונתן רוכנישטיין	נאום הלל ראבינאוויץ
נאום יעקב ליב קילצנסקי	הק' אביש אייזען
נאום מנחם פענדל שמעוניצער	נאום ששת מרדכי חייקין
נאום צבי בלוי	נאום נחום ראפטמאן
נאום שלמה זוקסלער	נאום יוסף קדיש
נאום יעקב ליב קלעצקי	נאום מרדכי דוד הלוי
נאום זלמן כר"ד כהר"ן זלח"ה	נאום יחיאל גראסבערג
נאום דוד ברנזל	נאום נחום בערנמאן
נאום רפאל מרדכי יצחק כהנר"י שפירא	נאום אברהם הער"ס
נאום פענדל הכהן סליסקא	נאום בן ציון אברהם כה"ר צבי
נאום יעקב כערינשטיין	סיכל זעיל
נאום יוסף האפטמאן	נאום דוד שפירא
נאום אהרן לעווינמאנאל	נאום אברהם יוחנן יארלער
נאום ישראל יעקב ברא"ג ז"ל	נאום שמואל היים קבלקין
נאום אלטש"י יצחק ווערנער	נאום נח קאמלאן
נאום ששה כהנר"י ז"ל	נאום צבי זאב זאנענשטיין
נאום שמואל דוד הכהן ראפט	נאום אלטער היילער
נאום ששת ראפט	נאום מאיר פונק

נטל רבי יוסף קדיש חלק.
והוא אף היה בין החותמים
נגד מייסדי הרבנות בעת
ההיא.

את חתימתו מוצאים אנו בין
גדולי הת"ח ונקיי הדעת של
ירושלם, על מכתב חריף
שנתפרסם בעת ההיא בראש
כל חוצות ביחד עם ה"קול
קורא מהיכל" נגד הרב קוק.

חתימתו של רבי יוסף קדיש
מתנוססת לתפארה בעוד כמה
אגרות וכרוזים הקשורים
למאורעות הזמן.

הראשונה שבהם היתה כבר
כעבור חמש שנים מעת
שעלה ירושלימה. היה זה
בעת שיצאו חכמי ורבני
ירושלם בחרם הידוע נגד כת
הדרדעים הכופרים בדברי
הזוהר והקבלה וכנגד העומד
בראשם ק. שר"י, שיצא ברגל
גאווה בחיבורו הידוע המלא
גיבוב דברי נאצה נגד כל
גדולי ישראל ראשונים
כאחרונים, ורבי יוסף קדיש
נמנה אז על המחרימים.